

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ –ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ &
ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Πτυχιακή εργασία με τίτλο:

Μετάφραση και σχολιασμός κειμένων:

«Walking a tightrope: Pakistan struggles to juggle multiple balls»

**«Mounting tension with Iran sheds a light on dynamics of US
geopolitics»**

Του James M. Dorsey

Φοιτήτρια: Αγγελάκη Μαρία (Α.Μ : Ξ2014072)

Επιτροπή Αξιολόγησης: Λίβας Σωτήριος, Κελάνδριας Παναγιώτης

Κέρκυρα 2019

Μετάφραση και σχολιασμός κειμένων

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	4
Εισαγωγή.....	5
Θεωρητικό Υπόβαθρο	6
Γλώσσα:	8
Ορολογία	9
Μεταφραστικές Δυσκολίες και Προβλήματα	13
Μετάφρασμα	13
Πρωτότυπο Κείμενο	20
Βιβλιογραφία	26

Πρόλογος

Η παρούσα εργασία αποτελεί την πτυχιακή εργασία για την περάτωση των σπουδών μου στο Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Πρόκειται για μία τετραετία κατά την οποία αποκόμισα πολλές γνώσεις, πειραματίστηκα με πολλά είδη κειμένου και εκπόνησα αρκετές μεταφράσεις.

Το παρόν κείμενο αντανακλά τα ενδιαφέροντά μου και αποτελεί το επισφράγισμα αυτής της πορείας με την ευχή να συνεχιστεί με την ίδια όρεξη και αγάπη.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επόπτη καθηγητή μου κύριο Λίβα Σωτήρη, καθώς με τις πολύτιμες γνώσεις του και την πάντοτε καλή του διάθεση, βοήθησε στον μέγιστο βαθμό στην υλοποίηση της πτυχιακής μου εργασίας, αλλά και τον κύριο Κελάνδρια Παναγιώτη που δέχτηκε να συμμετάσχει στην επιτροπή εποπτείας της πτυχιακής μου.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς μου, αλλά και ολόκληρη την οικογένεια μου διότι όλοι τους στήριξαν με κάθε τρόπο τις σπουδές μου.

Εισαγωγή

Η παρούσα εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Έχει ως θέμα τη μετάφραση στα ελληνικά αγγλικών κειμένων, ενώ συνοδεύεται από τα σχόλια του μεταφραστή σχετικά με την εκπόνηση της μετάφρασης και το κείμενο- στόχο. Τα σχόλια του μεταφραστή περιλαμβάνουν τη μεταφραστική εντολή και τη συγκριτική ανάλυση πρωτοτύπου και μεταφράσματος με βάση το μοντέλο της Christiane Nord (2005) και την αιτιολόγηση των μεταξύ τους διαφορών και μερικά γενικά σχόλια σχετικά με τη μεταφραστική διαδικασία. Στο τέλος της εργασίας, παρατίθεται κατάλογος της βιβλιογραφίας που αξιοποιήθηκε για την εκπόνησή της, αποτελούμενος τόσο από θεωρητικά κείμενα όσο και από μεταφραστικά βοηθήματα (λεξικά κτλ.)

Αναλυτικότερα, τα κείμενα προς μετάφραση αναφέρονται σε γεγονότα που διαδραματίζονται στην πολιτική σκηνή με πρωταγωνιστές σημαντικές προσωπικότητες του πολιτικού και κοινωνικού- επιστημονικού χώρου καθώς και στα οικονομικά και εθνικά συμφέροντα που κρύβονται πίσω από τις κινήσεις της εκάστοτε χώρας. Το αναγνωστικό κοινό των κειμένων είναι αρκετά εξειδικευμένο. Το περιεχόμενό τους εμπίπτει, δηλαδή, στα ενδιαφέροντα των ανθρώπων που ασχολούνται με τις πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες και κατ' επέκταση στα ενδιαφέροντα των μεταφραστών και των διερμηνέων. Επιπλέον, θα μπορούσε να προσελκύσει αναγνώστες κειμένων πολιτικού ή διπλωματικού περιεχομένου και ανθρώπους της πολιτικής και του δικαίου.

Πιο συγκεκριμένα, το πρώτο κείμενο με τίτλο στην γλώσσα-στόχο «Ακροβατώντας σε τεντωμένο σχοινί: Το Πακιστάν πασχίζει να κρατήσει ισορροπία» πραγματεύεται την εξωτερική πολιτική του Πακιστάν όσον αφορά το Ιράν και τη Σαουδική Αραβία καθώς και το δύσκολο εγχείρημα που έχει αναλάβει το Πακιστάν και δεν είναι άλλο από το να διατηρήσει αρμονικές σχέσεις με τις γείτονες χώρες της Μέσης Ανατολής και ταυτόχρονα, να διαφυλάξει τις επενδύσεις στο εσωτερικό της χώρας, παρά τη μαχητικότητα των εθνικών μειονοτήτων που έχουν αποτέλεσμα δεκάδες νεκρούς και τις κυρώσεις που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ στο κράτος. Συγγραφέας του κειμένου είναι ο Τζέιμς Μ. Ντόρσει και το κείμενο- πηγή έχει συνταχθεί στην αγγλική.

Το δεύτερο κείμενο με τίτλο «Η κλιμάκωση των εντάσεων με το Ιράν ρίχνει φως στη δυναμική της γεωπολιτικής των ΗΠΑ» πραγματεύεται την κλιμάκωση των εντάσεων μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν και εστιάζει στο σκεπτικό βάσει του οποίου ενεργεί η κυβέρνηση Τραμπ και η Αμερική. Πιο αναλυτικά, το κείμενο καταθέτει τα γεγονότα της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και τη στάση του κράτους απέναντι στη Βενεζουέλα τη Βόρεια Κορέα και το Ιράν και εστιάζει στο πολιτικό προφίλ και την κοσμοθεωρία δύο από των πιο σημαντικών προσωπικοτήτων του πολιτικού

παρασκηνίου της Αμερικής. Συγγραφέας και αυτού του κειμένου είναι ο Τζέιμς Ντόρσει με την αγγλική γλώσσα να αποτελεί την αρχική γλώσσα σύνταξης του κειμένου.

Η εργασία είναι δομημένη σε δύο μέρη, εκ των οποίων το πρώτο αναφέρεται στο θεωρητικό υπόβαθρο που χρησιμοποιήθηκε και στις δυσκολίες που ανέκυψαν, ενώ επικεντρώνεται και στο θέμα της μετάφρασης των ειδικών κειμένων, ενώ το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει το πρωτότυπο κείμενο και το μετάφρασμα.

Μέσα από την εργασία μου αυτή, συνειδητοποίησα πόσο σημαντική είναι η επιστήμη της μετάφρασης, πόσο σημαντική είναι η προσφορά του μεταφραστή αλλά και του διερμηνέα. Παράλληλα, συνειδητοποίησα πόσο πολύπλευρη πρέπει να είναι η έρευνα τεκμηρίωσης που θα πρέπει να κάνει σε περίπτωση εκπόνησης μιας τόσο εξειδικευμένης μετάφρασης.

Θεωρητικό Υπόβαθρο

Για την εκπόνηση της παρούσας εργασίας έγινε σε πρώτο χρόνο ανάγνωση του πρωτοτύπου ώστε να αποκτήσουμε τη γενική ιδέα, ενώ σε δεύτερο χρόνο πραγματοποιήθηκε προσεκτικότερη ανάγνωσή του με προσοχή στα σημεία που ήθελαν περαιτέρω έρευνα τεκμηρίωσης. Κατόπιν, και πριν αρχίσει η μεταφραστική διαδικασία, εντοπίσαμε αξιόπιστες έντυπες και ηλεκτρονικές πηγές που θα μας βοηθούσαν στην απόδοση του κειμένου-πηγή. Κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας και για τις αποδόσεις που υπήρξε προβληματισμός για την ορθότητά τους ή μη, προχωρήσαμε στην αναζήτηση συγκρίσιμου κειμενικού υλικού ώστε να επιβεβαιώσουμε την ορθή χρήση τους στο συγκεκριμένο συγκείμενο και περικείμενο.

Στο στάδιο της αναθεώρησης, προχωρήσαμε στην καταγραφή των μεταφραστικών δυσκολιών ή των σημείων που παρουσίαζαν ιδιαίτερο μεταφραστικό ενδιαφέρον και τις καταγράψαμε ώστε στη συνέχεια να προχωρήσουμε στον σχολιασμό τους, όπως και συνέβη.

Ο μεταφραστής λειτουργεί σαν ενδιάμεσος μεταξύ δύο γλωσσών και, συνεπώς, δύο πολιτισμών, με στόχο την επίτευξη της επικοινωνίας μεταξύ των μελών διαφορετικών πολιτισμικών κοινοτήτων. Ευθύνη του μεταφραστή είναι η γεφύρωση του χάσματος μεταξύ καταστάσεων όπου οι διαφορές λεκτικής και μη λεκτικής συμπεριφοράς προσδοκιών, γνώσεων και προοπτικών δεν επιτρέπουν στον πομπό και τον δέκτη να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά από μόνοι τους. (Nord, 1997, p. 17)

Κατά τη Nord υπάρχουν δυο μεταφραστικές προσεγγίσεις: η τεκμηριωτική και η εργαλειακή. (Nord C. , 1991)

⇒ Τεκμηριωτική μετάφραση: χρησιμεύει ως τεκμήριο της επικοινωνίας, στο πλαίσιο της κουλτούρας-στόχος, ανάμεσα στον συγγραφέα και τον δέκτη του ΚΠ. (Nord C. , 1991, p. 72)

⇒ Εργαλειακή μετάφραση: χρησιμεύει ως ανεξάρτητο εργαλείο μετάδοσης του μηνύματος με μια νέα επικοινωνιακή δράση στην κουλτούρα-στόχος και αποσκοπεί να εκπληρώσει τον επικοινωνιακό της σκοπό χωρίς ο δέκτης να συνειδητοποιεί ότι διαβάζει ένα κείμενο που, με διαφορετική μορφή, είχε χρησιμοποιηθεί προηγουμένως σε διαφορετική επικοινωνιακή κατάσταση. (Nord C. , 1991, p. 73)

Εν προκειμένω, έπρεπε να προβούμε σε εργαλειακή μετάφραση καθώς πρόκειται για ένα καθαρά πληροφοριακό κείμενο που στόχο έχει να ενημερώσει τους αναγνώστες πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα. Επικοινωνιακός σκοπός του μεταφραστή είναι να φτάσει σε ένα κείμενο-στόχος που να διαβάζεται από τους αναγνώστες σαν να είναι γραμμένο ως κείμενο-πηγή στη δική τους γλώσσα, καθώς η λειτουργία του κειμένου είναι ίδια και στις δύο γλώσσες.

Το μετάφρασμα πρέπει να εκπληρώνει για τον αναγνώστη την ίδια λειτουργία που εκπληρώνει και το πρωτότυπο κείμενο στο αντίστοιχο αναγνωστικό κοινό. Η σημασία της μεταφραστικής εντολής έγκειται κατά κύριο λόγο στην ανάλυση της φυσιογνωμίας του ΚΠ και την προσπάθεια παραγωγής ενός ΚΣ με αντίστοιχη αν όχι ίδια κειμενική λειτουργία. Η ανάλυση βασίζεται στους εξής πυλώνες και για τα δύο κείμενα (Nord C. , 1997, pp. 59-62):

⇒ **Τις επιδιωκόμενες κειμενικές λειτουργίες**

Τα κείμενα που κληθήκαμε να μεταφράσουμε μεταδίδουν πληροφορίες σχετικά με πολιτικά γεγονότα και πολιτικά συμφέροντα συγκεκριμένων χωρών. Ομοίως, προσπαθήσαμε το κείμενο-στόχος να επιτελεί την ίδια λειτουργία, να μεταδίδει τις ίδιες πληροφορίες και να εκτελεί τον ίδιο επιδιωκόμενο σκοπό.

⇒ **Τον πομπό και τους δέκτες**

Οι δέκτες του κειμένου-πηγή είναι πολιτικοί ή κοινωνικοί επιστήμονες, άνθρωποι που ασχολούνται με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές σχέσεις και άτομα με γεωπολιτικά ενδιαφέροντα. Καθότι η μετάφραση εκπονήθηκε για ακαδημαϊκούς λόγους, θεωρήθηκε πως οι δέκτες του κειμένου-στόχος είναι εξίσου πολιτικοί ή κοινωνικοί επιστήμονες ή άτομα που ασχολούνται με τις διεθνείς σχέσεις και τις διεθνείς πολιτικές εξελίξεις.

Κατά τη μεταφραστική διαδικασία, λοιπόν, έγινε προσπάθεια να τηρηθούν οι λειτουργίες του κειμένου-πηγή και να επιτευχθεί ο σκοπός του. Το χαρακτηριστικό του κειμένου αυτού είναι ότι μπορεί να απευθύνεται σε αναγνωστικό κοινό το οποίο γνωρίζει το αντικείμενο το οποίο πραγματεύεται, εντούτοις μπορεί να αναγνωστεί εξίσου και από μη εξειδικευμένο κοινό, που κατέχει βασικές γνώσεις παγκόσμιας ιστορίας ή διακρίνεται από ενδιαφέρον για τον τομέα της μετάφρασης, της διερμηνείας και της διπλωματίας.

⇒ **Το μέσο**

Πρόκειται για ένα ψηφιακό κείμενο, με πρώτη γλώσσα σύνταξης τα αγγλικά.

Ομοίως το κείμενο- στόχος είναι ένα κείμενο με γλώσσα τα ελληνικά.

⇒ **Χρόνος και τοποθεσία πρόσληψης του κειμένου**

Πρόκειται για ένα σύγχρονο κείμενο, που εκδόθηκε τον Μάιο του 2019 και αφορά γεγονότα, πρόσωπα και εξελίξεις του παρόντος.

Η μετάφραση πραγματοποιήθηκε σε διαστημα δύο μηνών από την αρχική δημοσίευση του κειμένου.

Γλώσσα:

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι σε γενικές γραμμές απλή και αρκετά κατανοητή στον αναγνώστη. Ωστόσο, περιέχεται πληθώρα πολιτικών όρων στα

πλαίσια του πολιτικού περιεχομένου που κυριαρχεί σε όλη την έκταση του κειμένου, ενώ παρατηρούνται σε ορισμένες περιπτώσεις και περίπλοκες μορφο-συντακτικές δομές, γεγονός που περιορίζει ακόμη περισσότερο το αναγνωστικό κοινό.

Ορολογία

Στα κείμενα που κληθήκαμε να μεταφράσουμε, υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα πολιτικού στοιχείου, καθώς γίνεται αναφορά σε πολιτικά ή πολεμικά γεγονότα, διακρατικές συμφωνίες και διπλωματικές κινήσεις. Ταυτόχρονα, ο αναγνώστης συναντά αρκετούς οικονομικούς όρους καθώς τα κείμενα κάνουν λόγο για οικονομικές συμφωνίες και συμφέροντα.

Εξετάζοντας την ορολογία από άποψη μετάφρασης η πλειοψηφία των πολιτικών και οικονομικών όρων αποδίδεται πιστά, είτε με την αντίστοιχη ορολογία που υπάρχει στην γλώσσα-στόχο, την ελληνική π.χ. «Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης», «κυρώσεις», «εθνικό συμφέρον» «αντιιμπεριαλισμός της δεξιάς» κ.α. Η διαδικασία της απόδοσης των όρων πραγματοποιείται χωρίς να προκύπτει ιδιαίτερο μεταφραστικό ζήτημα.

Ωστόσο, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή κατά την απόδοση των ιδιωματικών εκφράσεων, μεταφορικών σχημάτων και παρομοιώσεων του κειμένου, οι οποίες παρατηρούνται σε διάφορα σημεία μέσα στο κείμενο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν ακόμη και οι τίτλοι που έχει επιλέξει ο συγγραφέας «Walking...balls». Πρόκειται για μια παρομοίωση του Πακιστάν, το οποίο εμφανίζεται ως ένας ακροβάτης- ζογκλέρ που βαδίζει σε τεντωμένο σχοινί και ταυτόχρονα κάνει ταχυδακτυλουργικά με διάφορα μπαλάκια. Πασχίζει να κρατήσει την ισορροπία των κινήσεων του ώστε να μην χάσει τα βήματα του και πέσει από το σκοινί ακροβασίας, κάτι το οποίο είναι πολύ δύσκολο. Η παρομοίωση αυτή δεν επιλέχθηκε τυχαία. Ο συγγραφέας επιδιώκει να τονίσει τον βαθμό δυσκολίας του εγχειρήματος που έχει αναλάβει το Πακιστάν με τις προσπάθειες να έχει αρμονική συμβίωση με το Ιράν και τη Σαουδική Αραβία. Η απόδοση του τίτλου στο κείμενο στόχο διατηρεί την παρομοίωση του ακροβάτη με το ακροβατικό σκοινί «Ακροβατώντας...ισορροπία». Για το δεύτερο σκέλος χρησιμοποιείται μόνο η λέξη ισορροπία «Το Πακιστάν πασχίζει να κρατήσει ισορροπία», καθώς μια πιστή μετάφραση του νοήματος δεν χρησιμοποιείται συχνά στην ελληνική γλώσσα. Ανάλογες περιπτώσεις παρομοιώσεων που εντοπίζονται στο κείμενο είναι:

- «Μια επένδυση διαμάντι...Πεκίνου»
- «φαίνεται...ραβδί»

Ομοίως και στον τίτλο του δεύτερου κειμένου εντοπίζεται η χρήση της μεταφοράς «sheds a light» με αντίστοιχη απόδοση στην ελληνική «ρίχνει φως», καθώς ο συγγραφέας επιθυμεί να τονίσει ότι η κατάσταση της γεωπολιτικής δύναμης των

ΗΠΑ διαλευκάνεται εξαιτίας του ολοένα και περισσότερο τεταμένου κλίματος της χώρας με το Ιράν.

Αντίστοιχα παραδείγματα μεταφορικών φράσεων που εντοπίζονται στο κείμενο είναι:

- «ριψοκίνδυνα βήματα της Ασίας»
- «υπηρετώντας συμφέροντα»
- «μεταξύ σοβαρού και αστείου»
- «μυστηριώδης ομάδα»
- «προσπάθεια οικοδόμησης εμπιστοσύνης»
- «φιλοξενεί εθνικιστικές φιλοδοξίες»
- «τροφοδοτώντας την ανησυχία»
- «την σύσφιξη των σχέσεων»
- «τα οξυμένα πνεύματα»
- «μονοπολικό, πολυπολικό κόσμο»
- «έχουν μαλακώσει»
- «σκληρή γραμμή»
- «κοσμοθεωρία που ευθυγραμμίζεται»
- «πυρ και μανία»

Ένα ακόμη μεταφραστικό ζήτημα που προκύπτει κατά την επεξεργασία του κειμένου είναι το γεγονός ότι ορισμένες εκφράσεις της αγγλικής αποδίδονται περιφραστικά στην ελληνική γλώσσα, ώστε να ταιριάζουν στην συνοχή του κειμένου και να μην αλλοιώνεται το πραγματικό νόημα τους π.χ. «η εφαρμογή μιας αντίστοιχης πολιτικής στο Ιράν με αυτής στη Βενεζουέλα». Επίσης κατά την απόδοση της φράσης «watch dog», της οποίας η πιστή μετάφραση είναι η λέξη «μαντρόσκυλο» επιλέχθηκε η περιφραστική απόδοση του όρου «που τάσσεται πιστά κατά της..», δεδομένου ότι το ύφος του κειμένου είναι επίσημο και ένας τέτοιος όρος της ελληνικής αποτελεί λαϊκή έκφραση και δεν συναντάται σε επίσημα έγγραφα. Ομοίως, προκύπτουν και τα εξής:

- «η άποψη της κυβέρνησης Τραμπ»
- «περιοχή που έχει καταστραφεί από τους πολέμους».
- «η Αμερική πάνω από όλους και όλα»
- «τηρούνται ύψιστα μέτρα ασφαλείας»
- «όπου τηρούνται ύψιστα μέτρα ασφαλείας»

Κατά τη μεταφραστική διαδικασία παρατηρείται και η αντίστροφη τακτική της συμπίκνωσης του νοήματος μιας φράσης σε μία λέξη π.χ. «in a twist of irony», «παραδόξως». Για την μετάφραση ορισμένων ιδιωματικών εκφράσεων προτιμήθηκε η απλουστευμένη μεταφορά του νοήματος των φράσεων ,καθώς δεν υπάρχει ακριβής αντιστοιχία στην ελληνική γλώσσα, η οποία ταυτόχρονα να εντάσσεται αρμονικά στο περιεχόμενο. Ενδεικτικά παραδείγματα αποτελούν οι περιπτώσεις:

- «να αποκλειστεί»

- «έχουν σταματήσει»
- «βρίσκεται σε δύσκολη θέση»
- «κρατήσει ισορροπία»
- «οδηγείται σε αδιέξοδο»
- «άρρητες»

Ωστόσο, υπάρχουν και ιδιωματισμοί, οι οποίοι συντονίζονται με το κείμενο και μεταφέρουν το νοηματικό περιεχόμενο της ΓΠ στη ΓΣ.

- «η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι»

Παράλληλα, και η φράση «γκρίζα λίστα» διατηρείται και μεταφέρεται στο κείμενο-στόχο ως έχει, εφόσον υπάρχουν αρκετές αναφορές της φράσης στην ελληνική γλώσσα και υπάρχει νοηματική αντιστοιχία της ΓΠ με τη ΓΣ.

Στη συνέχεια, παραηρείται η ύπαρξη πολλών εισαγωγικών, καθώς μεταφέρονται λεγόμενα άλλων προσώπων. Κατά τη μεταφραστική προσέγγιση αποδίδεται πιστά το περιεχόμενο των εισαγωγικών, η χρήση των οποίων διατηρείται και στο μετάφρασμα λ.χ. «πυρ και μανία», «ερωτευτήκαμε», «Δεδομένων..επικίνδυνο» κ.ο.κ

Όσον αφορά τα κύρια ονόματα που αναφέρονται στο κείμενο μεταγράφονται στη ΓΣ. Πιο συγκεκριμένα:

- Trump - Τραμπ
- Bolton - Μπόλτον
- Imran Khan - Ιμράν Καν
- Hassan Rouhani - Χασάν Ρουχάνι
- Jihand Baloch - Τζιχάντ Μπαλόκ
- Madiha Afzal - Μαντιχά Αφσαλ
- Benyamin Netanyahu - Βενιαμίν Νετανάχου
- Mobin Saulat - Μόμπιν Ζάλατ
- Mohammed Bin Salman - Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν
- Mohammed bin Zayed - Μοχάμεντ μπιν Ζαγιέντ
- Hazon - Χαζόν
- Vladimir Putin - Βλαντιμίρ Πούτιν
- Xi Jinping - Ξι Τζίνπινγκ
- Recep Tayyip Erdogan - Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν
- Narendra Modi - Ναρέντρα Μόντι
- Victor Orban - Βίκτορ Όρμπαν
- Gideon Rahman - Γκίντεον Ράμμαν
- Kim Jong-un - Κιμ Γιονγκ Ουν
- Nicolas Maduro - Νίκολας Μαδούρο

- Ahmad Hashemi - Αχμάντ Χασέμι
- James M Dorsey - Τζέιμς Μ. Ντόρσει.

Επιπρόσθετα, μεταγράφονται και τα ονόματα πόλεων και περιοχών π.χ.

- Gwadar - Γκουαντάρ
- Balochistan - Μπαλοκιστάν
- Karachi - Καραάτσι
- Quetta - Κέττα
- Jeddah - Τζέντα
- Sistan - Σιστάν
- Chabahar - Τσαμπαχάρ

ενώ διατηρούνται στην αγγλική οι ονομασίες των εφαρμογών «Soundcloud..Tumblr», οι επωνυμίες των εταιριών «Belt and Road», «Zaver Pearl Continental» , οι διεθνείς εφημερίδες « Arab News», « Wall Street», καθώς και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. «Πανεπιστήμιου Nanyang» , «Ινστιτούτου Fan Culture»

Σύνταξη

Όσον αφορά την σύνταξη του κειμένου κύρια χαρακτηριστικά της είναι ο μακροπερίοδος λόγος με μεγάλες προτάσεις και πολλές φορές νοήματα που διακόπτονται από ενδιάμεσες πληροφορίες. Η χρήση του μακροπεριόδου λόγου προσδίδει σοβαρότητα και επιστημότητα στο ύφος του κειμένου, μαρτυρά το γνωστικό επίπεδο του γράφοντος και την ικανότητα του να συνδυάζει αρμονικά τα διάφορα νοήματα. Ο λόγος του κειμένου διακρίνεται από συνθετότητα και πολυπλοκότητα.

Ύφος

Το ύφος του κειμένου-πηγή -όπως και μετέπειτα του μεταφράσματος- είναι επίσημο, τυπικό και ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το γ' πρόσωπο. Επίσης, επιλέγει τους τύπους ευγενείας, καθώς πριν από κάθε σημαντικό πρόσωπο χρησιμοποιεί επαναλαμβανόμενα την προσφώνηση «κύριος» π.χ. «κος. Μπαλόκ», «κύριοι Καν και Ρουχάνι».

Μεταφραστικές Δυσκολίες και Προβλήματα

Ο σχολιασμός των μεταφραστικών δυσκολιών και προβλημάτων, βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στο μοντέλο που προτείνει η Nord και έχει ως αφετηρία την απόφαση από την πλευρά του μεταφραστή να διατηρηθούν ως επί το πλείστον οι λειτουργικές προτεραιότητες του κειμένου-πηγή. Ωστόσο, στην παρούσα ανάλυση, προτιμήθηκε να τεθεί στο επίκεντρο το κείμενο-στόχος, ως προϊόν εργαλειακής μετάφρασης.

Κατά τα άλλα, όσον αφορά την ανάλυση του κειμένου-πηγή, διατηρήθηκε και η υφολογική στίξη αλλά και η προτασιακή και διαπροτασιακή δομή του κειμένου. Αυτό συνέβη, γιατί όπως αναφέρει και η Nord, το σημαντικό είναι να χρησιμοποιείται το ίδιο μοντέλο τόσο για το κείμενο-πηγή όσο και για τη μεταφραστική οδηγία, ώστε τα αποτελέσματα να είναι συγκρίσιμα. (Nord C. , 1997, σ. 62). Ελάχιστες εξαιρέσεις παρατηρούνται σε ορισμένες παραγράφους, όπου για την απόδοση όλων των πληροφοριών με τέτοιο τρόπο ώστε να εντάσσονται στους συντακτικούς κανόνες και να ακολουθούν την νοηματική συνοχή, έχει αναδιαμορφωθεί η στίξη των προτάσεων π.χ. «Τα φαινομενικά..αντιτρομοκρατίας.»

Προχωρώντας στην ανάλυση μας, ο χρόνος και η τοποθεσία που περιγράφονται στο κείμενο-πηγή έχουν μεγάλη σημασία. Όχι επειδή διαφέρει ο τόπος και ο χρόνος έκδοσης του κειμένου-πηγή από το κείμενο- στόχος, αλλά επειδή περιγράφονται γεγονότα που ανήκουν στο πρόσφατο παρελθόν.

Μετάφρασμα

Ακροβατώντας σε τεντωμένο σχοινί: Το Πακιστάν πασχίζει να κρατήσει ισορροπία

Του Τζέιμς Μ. Ντόρσεϊ

Η ιστορία διατίθεται σε μορφή podcast στις εφαρμογές: Soundcloud, Itunes, Spotify, Stitcher, Tuneln, Spreaker, Pocket Casts και Tumblr.

Το Πακιστάν ως άλλος ακροβάτης κινδυνεύει να πέσει από το σχοινί στην προσπάθεια του να ισορροπήσει τις σχέσεις του με τα αντίπαλα μέτωπα, τη Σαουδική Αραβία και το Ιράν.

Οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών, συμπεριλαμβανομένης της εθνικιστικής επίθεσης που πραγματοποιήθηκε σε πολυτελές ξενοδοχείο στη στρατηγική πόλη-λιμάνι του Γκουαντάρ και η νομική διαμάχη για την ολοκλήρωση ενός αγωγού αερίου στο πλαίσιο του ανταγωνισμού Σαουδικής Αραβίας Ιράν και Πακιστάν για την αγορά αερίου του Πακιστάν, οδηγούν σε αδιέξοδο.

Τα φαινομενικά μη βιώσιμα και ριψοκίνδυνα βήματα της Νότιας Ασίας είναι πιθανόν να έχουν συνέπειες στην ασφάλεια της μαζικής επένδυσης της Κίνας. Μία επένδυση-διαμάντι ύψους 45 δισεκατομμυρίων δολαρίων στον οικονομικό διάδρομο Κίνας Πακιστάν (CPEC), που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της εταιρίας Belt and Road του Πεκίνου. Επίσης, στην επένδυση 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων που σχεδιάζεται στην Σαουδική Αραβία σε ένα διωλιστήριο και ένα ορυχείο χαλκού στην προβληματική πακιστανική επαρχία Μπαλοκιστάν και στις ελπίδες του Πακιστάν να αναχαιτίσει την πολιτική βία στα πλαίσια της προσπάθειας να προσελκύσει περαιτέρω ξένες επενδύσεις, ζήτημα που κρίνεται ύψιστης σημασίας. Τέλος, επιπτώσεις φαίνεται να υπάρχουν και στην αποφυγή επιβολής κυρώσεων για ανεπαρκή μέτρα αντιτρομοκρατίας.

Η επίθεση στο ξενοδοχείο Zaver Pearl Continental στο Γκουαντάρ, μέρος της μεγαλύτερης αλυσίδας ξενοδοχειακών επιχειρήσεων του Πακιστάν, και συγκεκριμένα στην κορυφή του ξενοδοχείου, όπου τηρούνται ύψιστα μέτρα ασφαλείας είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο τεσσάρων ανθρώπων, τρεις εκ των οποίων ήταν ένοπλοι. Η επίθεση αυτή ήταν το δεύτερο περιστατικό που σημειώθηκε μετά την συμφωνία του Πακιστανού πρωθυπουργού Ιμράν Καν με τον Ιρανό πρόεδρο Χασάν Ρουχάνι, όσον αφορά στην ενίσχυση της συνεργασίας για την ασφάλεια των συνόρων τους που εκτείνονται σε 959 χιλιόμετρα.

Πολλοί Μπαλόκ, μέλη μιας εθνικής μειονότητας και στις δύο πλευρές των συνόρων, αισθάνονται οικονομικά σε μειονεκτική θέση και περιθωριοποιημένοι με ένα μικρό ποσοστό να φιλοξενεί εθνικιστικές φιλοδοξίες. Οι κατασταλτικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν στα πλαίσια της ασφάλειας τόσο από το Ιράν όσο και από το Πακιστάν πυροδότησαν τη μαχητικότητα και πρόσφεραν άφθονες ευκαιρίες για εκμετάλλευση από τις περιφερειακές δυνάμεις. Σε μια δήλωση που στάλθηκε μέσω διαδικτύου και αναζητά την αιτία για την επίθεση στο ξενοδοχείο, ο εκπρόσωπος του Απελευθερωτικού Στρατού των Μπαλόκ (BLA), Τζιχαντ Μπαλόκ, δήλωσε ότι η επίθεση αυτού του Σαββατοκύριακου στοχεύει "κινέζους και άλλους επενδυτές που διαμένουν στο ξενοδοχείο PC". Ταυτόχρονα, το ξενοδοχείο αναμενόταν να έχει χαμηλή επισκεψιμότητα λόγω του Ραμαζανιού.

Σε μια προηγούμενη δήλωση που δημοσιεύθηκε μερικές μέρες μετά από την επίθεση που σημειώθηκε σε ανθρακωρυχείο με πέντε νεκρούς, ο κ. Μπαλόκ υποστήριξε ότι το Μπαλοκιστάν είναι μια περιοχή που έχει καταστραφεί από τους πολέμους και δεν θα επιτρέψουν καμία επένδυση μέχρι την ανεξαρτητοποίηση του».

Τους τελευταίους μήνες στελέχη του BLA έχουν επιτεθεί σε διάφορους στόχους των Κινέζων εκτός των συνόρων του Μπαλοκιστάν, συμπεριλαμβανομένης μιας συνοδείας που μετέφερε Κινέζους μηχανικούς στο Καράτσι και το προξενείο της Λαϊκής Δημοκρατίας στην πόλη. Η εθνικιστική μαχητικότητα του Μπαλόκ δεν αποτελεί το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι δυνάμεις ασφαλείας του Πακιστάν στο στρατηγικό νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας. Το Ισλαμικό Κράτος ανέλαβε την ευθύνη για την επίθεση που

πραγματοποιήθηκε στην αγορά της πρωτεύουσας των Μπαλοκ στην Κέττα, η οποία αποτελεί σημείο συνάντησης των Χαζάρας, μιας πολιορκημένης μειοψηφίας Σιιτών, στην οποία 19 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και δεκάδες τραυματίστηκαν.

Το Ιράν έριξε ευθύνες σε σαουδοαραβικά και σουνιτικά μουσουλμανικά με αμερικάνικη βάση -και με ανάμειξη των στρατιωτών του Μπαλοκιστάν- στρατεύματα για την επίθεση του Φεβρουαρίου στην ιρανική πλευρά των συνόρων, στην οποία σκοτώθηκαν 27 μέλη της Επαναστατικής φρουράς. Σε μια προφανή προσπάθεια οικοδόμησης εμπιστοσύνης, ο κ. Καν παραδέχτηκε κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Τεχεράνη ότι μαχητές υπηρετώντας συμφέροντα του Πακιστάν επιτέθηκαν σε στόχους στο Ιράν αλλά δεσμεύθηκε να θέσει τέλος στη διαμάχη.

Ακόμη πιο δύσκολο το έργο του κ. Καν να διατηρήσει τις ισορροπίες μεταξύ Σαουδικής Αραβίας και Ιράν και να διαφυλάξει τις κρίσιμες μελλοντικές επενδύσεις της Κίνας και της Σαουδικής Αραβίας αποτελεί η διοίκηση του Τράμπ με την ενίσχυση της εκστρατείας μέγιστης πίεσης κατά της ισλαμικής δημοκρατίας, περιορίζοντας έτσι την ικανότητα της νοτιοασιατικής χώρας να ανταποκριθεί σε προγενέστερες δεσμεύσεις απέναντι στο Ιράν και τροφοδοτώντας την ανησυχία του Ιράν ότι η Σαουδική Αραβία μπορεί να επηρεάσει την πακιστανική πολιτική.

Ο Μόμπιν Ζάλατ, διευθύνοντας σύμβουλος της κρατικής εταιρείας Inter State Gas Systems του Πακιστάν καθώς και οι απόψεις που εξέφρασε στους ισραηλινούς ομολόγους του αναφορικά με τις κυρώσεις των ΗΠΑ, έγιναν πρωτοσέλιδο στην Arab News με έδρα τη Τζέντα. Σύμφωνα με τον Ζάλατ, οι κυρώσεις αυτές εμποδίζουν το Πακιστάν να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του για την ολοκλήρωση του αγωγού φυσικού αερίου, ενός έργου που έχει ήδη συμφωνηθεί. Αντιθέτως, οι κ. Χαν και Ρουχάνι δηλώνουν ότι η πολιτική των ΗΠΑ έχει ως στόχο την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Οι υποψίες του Ιράν για συγκαλυμμένη δραστηριότητα στο Μπαλοκιστάν από τη Σαουδική Αραβία καθώς και η ικανότητα του βασιλείου να ασκεί επιρροή στην πολιτική του Πακιστάν, πηγάζουν από πολλούς παράγοντες που η Τεχεράνη θεωρεί ως δείκτες. Ανάμεσα τους περιλαμβάνονται η μαζική χρηματοοικονομική βοήθεια της Σαουδικής Αραβίας στο Πακιστάν ώστε να αποτρέψει την οικονομική κρίση, τα ερωτηματικά των διεθνών πετρελαιοπαραγωγών σχετικά με το οικονομικό σκεπτικό του βασιλείου γύρω από την κατασκευή του διωλιτηρίου στο Γκουαντάρ, η δημοσίευση ενός σχεδίου από το κέντρο μελετών του Ριάντ με θέμα την προώθηση της εξέγερσης μεταξύ των μειονοτήτων του Μπαλόκ στο Ιράν, οι μαρτυρίες πακιστανών μαχητών για χρηματοδότηση από τη Σαουδική Αραβία σε αντισιμιτικούς και αντιιρανούς σουνίτες μουσουλμάνους στο Μπαλοκιστάν καθώς και τα αποδεικτικά στοιχεία για ευρύτερα τμήματα του πακιστανικού πληθυσμού που υιοθετούν υπερβολικά συντηρητικές ερμηνείες του Ισλάμ προερχόμενες από τη Σαουδική Αραβία, ως αποτέλεσμα της πολυετούς στήριξης των θρησκευτικών και πολιτιστικών θεσμών καθώς και των μέσων μαζικής ενημέρωσης από το βασίλειο.

Οι επαρχίες Σιστάν και Μπαλοκιστάν στο Ιράν φιλοξενούν το λιμάνι Τσαμπαχάρ που υποστηρίζεται από την Ινδία, μόλις 70 χιλιόμετρα μέχρι την ακτή της Αραβικής Θάλασσας από το Γκουαντάρ. Μια μυστηριώδης σουνιτική μουσουλμανική ομάδα μαχητών ανέλαβε την ευθύνη για μία ασυνήθιστη βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στο Τσαμπαχάρ τον

Δεκέμβριο. Ο πακιστανός μελετητής Μαντιχά Αφσάλ σημείωσε σε μια πρόσφατα δημοσιευμένη έκθεση του Μπρουκινγκς ότι «η Σαουδική Αραβία πέτυχε να αλλάξει τον χαρακτήρα της θρησκευτικότητας του Πακιστάν σε μια προσπάθεια να επεκτείνει την επιρροή του στον μουσουλμανικό κόσμο και στην αποστολή του να αντιμετωπίσει το Ιράν».

Ενώ οι αμερικανικές κυρώσεις έχουν σταματήσει- τουλάχιστον προς το παρόν- το έργο του αγωγού μεταξύ Ιράν-Πακιστάν, η επιρροή της Σαουδικής Αραβίας φαίνεται να έχει αποτύχει να σταματήσει το Πακιστάν να συνάψει συμφωνία αερίου με έναν ακόμη αντίπαλο του βασιλείου, το Κατάρ, παρά το μακροχρόνιο διπλωματικό και οικονομικό μποϊκοτάζ της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων στο κράτος του Κόλπου. Το Κατάρ μείωσε πρόσφατα την τιμή στην προσφορά για την σύμβαση υδροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) με το Πακιστάν σε μια προσπάθεια να εξουδετερώσει τη Σαουδική Αραβία, η οποία τον περασμένο μήνα έστειλε αντιπροσωπεία στο Ισλαμαμπάντ για να συζητήσει τις ανάγκες φυσικού αερίου στη Νότια Ασία. Ο ανταγωνισμός επικεντρώνεται σε κάτι περισσότερο από εμπορικό πλεονέκτημα. Ενώ το Κατάρ θεωρεί τις εξαγωγές φυσικού αερίου ως κομμάτι της «ήπιας ισχύος» στρατηγικής του, η Σαουδική Αραβία αντιμετωπίζει τη συμφωνία με το Πακιστάν ως μέρος μιας προσπάθειας να εδραιώσει το βασίλειο ως σημαντικό έμπορο και προμηθευτή, καθώς επιζητά να εδραιωθεί ως σημαντικός εξαγωγέας φυσικού αερίου μέσα στην επόμενη δεκαετία.

Ταυτόχρονα, για να διατηρηθεί η ισοροπία, το Πακιστάν οφείλει να πείσει την Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης, έναν διεθνή οργανισμό που τάσσεται πιστά κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ότι μεριμνεί ώστε να ανταποκρίνεται στα πρότυπα του οργανισμού.

Τον περασμένο χρόνο το Πακιστάν βρισκόταν σε γκρίζα λίστα και κινδυνεύει να αποκλειστεί σε περίπτωση που αποτύχει να αποδείξει στην Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης ότι έχει βελτιώσει ριζικά τους ελέγχους στη χώρα. Το ενδεχόμενο αποκλεισμού του Πακιστάν θα επηρέαζε σημαντικά την πρόσβαση στη διεθνή χρηματοδότηση, σε μια περίοδο μάλιστα, που το κράτος επιδιώκει να λάβει πακέτο οικονομικής υποστήριξης από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

«Η ακροβασία σε τεντωμένο σχοινί» αποδεικνύεται αρκετά δύσκολο έργο για το Πακιστάν, το οποίο φαινομενικά βρίσκεται σε αρκετά δύσκολη θέση, ωστόσο πολλοί από τους συνεργάτες του φέρουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης στην διατήρηση της ισοροπίας.

Η κλιμάκωση των εντάσεων με το Ιράν ρίχνει φως στη δυναμική της γεωπολιτικής των ΗΠΑ

Του Τζέιμς Μ. Ντόρσεϊ

Η ιστορία διατίθεται σε μορφή podcast στα Soundcloud, Itunes, Spotify, Stitcher, TuneIn, Spreaker, Pocket Casts και Tumblr.

Τα οξυμένα πνεύματα μεταξύ της κυβέρνησης Τραμπ και του Ιράν είναι πιθανό να ρίξουν φως στη δυναμική των ΗΠΑ που διαμορφώνει το σημερινό γεωπολιτικό περιβάλλον.

Ο Τζον Μπόλτον αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές προσωπικότητες ως σύμβουλος της εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ. Υποστηρίζει την εφαρμογή μιας ισχυρής αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής στην οποία οι Ηνωμένες Πολιτείες απασχολούν στρατιωτική δύναμη για να επιβάλουν τη θέλησή τους και να ενισχύσουν το καθεστώς της υπερδύναμης καθώς το πεδίο μετατοπίζεται από τον μονοπολικό σε έναν πολυπολικό κόσμο.

Με μία πρώτη ματιά, ο Πρόεδρος Ντόναλντ Τράμπ που αρχικά απέρριψε τη διεθνή συμφωνία του 2015 που αποφάσισε την καταστολή του πυρηνικού πρόγραμματος του Ιράν, φαίνεται να επιτρέπει στον κ. Μπόλτον να οδηγήσει την εκστρατεία ανώτατης πίεσης της κυβέρνησης εναντίον του Ιράν.

Στην τελευταία άνευ προηγουμένου κίνηση, ήταν ο κ. Μπόλτον και όχι το Πεντάγωνο, ο οποίος ανακοίνωσε την ταχεία αποστολή αεροπλανοφόρων της Ομάδας Κρούσης στον Κόλπο, κίνηση που ο σύμβουλος εθνικής ασφαλείας χαρακτήρισε ως προειδοποίηση προς το Ιράν.

Από πολλές απόψεις, οι κ. Τραμπ και Μπόλτον μοιράζονται μια κοινή κοσμοθεωρία που ευθυγραμμίζεται με τον τρόπο με τον οποίο προσωπικότητες όπως ο ισραηλινός Πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανάχου και οι κορώνοι πρίγκιπες της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν και Μοχάμεντ Μπιν Ζαγιέντ, ορίζουν τα «εθνικά συμφέροντα» των κρατών τους.

Σε ένα αναγνωρισμένο από τους συντηρητικούς βιβλίο, ο Ισραηλινός φιλόσοφος Γιόραμ Χαζόνι καταθέτει τις άρρητες θεωρητικές βάσεις για αυτό που ξεπερνά την κοσμοθεωρία του κ. Τραμπ, των συνεργατών του και των ηγετών της Μέσης Ανατολής.

Υποστηρίζοντας ότι ο εθνικισμός είναι μια άμυνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό που επαναπροσδιορίζεται ως η τυραννία των οικουμενικών αξιών και των φιλελεύθερων διεθνών οργανισμών όπως τα Ηνωμένα Έθνη, ο Οργανισμός του Βορειοατλαντικού Συμφώνου και το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, ο Χαζόνι εξηγεί τις βάσεις πάνω στις οποίες έχει διαμορφωθεί μια άρρητη συμφωνία αναφορικά με τις κοινές αξίες των αυτοκράτορων, των αυταρχικών και ανελεύθερων, με κύριους εκπροσώπους τους προέδρους της Ρωσίας, της Κίνας και της Τουρκίας, Βλάντιμιρ Πούτιν, Χι Τζίνπινγκ, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, καθώς και των πρωθυπουργών της Ινδίας και της Ουγγαρίας Νάρεντρα Μόντι και Βίκτορ Ορμπάν.

Η θεωρία του Χαζόνι, που ενισχύθηκε από την αυξανόμενη διεθνή κριτική της ισραηλινής πολιτικής απέναντι στους Παλαιστίνιους, προκάλεσε αντιράσεις διότι ανακαλεί τις απόψεις του αντιιμπεριαλισμού της δεξιάς και την απόρριψη των παγκόσμιων αξιών και των διεθνών θεσμών καθορισμού προτύπων που περιορίζουν τις δυνατότητες μιας χώρας, πρωτίστως εντός των συνόρων της.

Ωστόσο, η υιοθέτηση της θεωρίας του Χαζόνου δεν εμποδίζει άνδρες όπως οι κ. Τραμπ, Μπόλτον, Ξι, Μπιν Σαλμάν, Μπιν Ζαγιέντ και Ερντογάν να επιβάλουν τη θέλησή τους σε άλλους, μέσα στα πλαίσια που οι ίδιοι χαρακτηρίζουν το εθνικό συμφέρον της χώρας.

Στην περίπτωση της Αμερικής, ο αρθρογράφος Γκίντεον Ράμμαν υποστηρίζει ότι οι κ. Τραμπ και Μπόλτον επιστρέφουν σε μια εποχή που οι Ηνωμένες Πολιτείες επιδίωξαν βίαια τα συμφέροντά τους χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους άλλους.

Είναι κατανοητό ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι απίθανο έστω και μακροπρόθεσμα να είναι σε θέση να ανταγωνιστούν μια Κίνα που αποδεδειγμένα υπερτερεί σε οικονομική και στρατιωτική δύναμη.

"Η άποψη της κυβέρνησης Τραμπ είναι ότι οι ΗΠΑ έχουν μαλακώσει και κινδυνεύουν να καταστραφούν εάν αντιμετωπίζουν υπερβολικά ευσυνείδητα τους αδίστακτους αντιπάλους όπως το ISIS - ή ακόμη και με τη Ρωσία και την Κίνα", δήλωσε ο Ράμμαν. Φυσικά, στη λίστα αυτή θα μπορούσε να συμπεριλάβει ως παράδειγμα και το Ιράν .

Εάν υπάρχει μια θετική πλευρά στην όλη κατάσταση, είναι ότι η κριτική επιτροπή ψάχνει απαντήσεις στο ερώτημα του ποιος τελικά οδηγεί την αμερικανική πολιτική έναντι του Ιράν αλλά και κατά της Βενεζουέλας. Πρόκειται για τον κ. Τραμπ, ο οποίος παρά την μανία του είναι αντιληπτό ότι θέλει να αποφύγει τις στρατιωτικές εμπλοκές ή για τον κ. Μπόλτον για τον οποίο ο στρατός φαίνεται να είναι το μαγικό ραβδί.

Ένα ακόμη ερώτημα που προκύπτει αφορά την εξέλιξη της κρίσης στη Βόρεια Κορέα και το εάν υποδηλώνει ότι και άλλες κρίσεις καθώς και αυτή στο Ιράν θα μπορούσαν να εξελίσσονται παρομοίως, ακόμη και αν δεν υπάρχουν ενδείξεις για το ενδεχόμενο αυτό και παρά το γεγονός ότι ο Τραμπ δήλωσε πρόθυμος να συναντηθεί με τον Ιρανό πρόεδρο Χασάν Ρουχάνι.

Ο Τραμπ φάνηκε αρχικά να ακολουθεί τις τακτικές του Μπόλτον, όταν απειλούσε τη Βόρεια Κορέα ότι θα ανταποκριθεί με "πυρ και μανία" εάν δεν προχωρήσει σε πυρηνικό αφοπλισμό και χλεύαζε τον ηγέτη της Βόρειας Κορέας Κιμ Γιονγκ Ουν αποκαλώντας τον «μικρό πυραυλάνθρωπο».

Λίγους μήνες πριν από την ένταξή του στη διοίκηση του Τραμπ, ο Μπόλτον ενθάρρυνε τις στρατιωτικές επιθέσεις κατά της Βόρειας Κορέας σύμφωνα με το άρθρο της Wall Street.

"Δεδομένων των κενών στην αμερικανική νοημοσύνη για τη Βόρεια Κορέα, δεν πρέπει να περιμένουμε μέχρι το τελευταίο λεπτό. Μια στρατιωτική επίθεση της τελευταίας στιγμής και αφού ο Βορράς έχει πλέον πρόσβαση σε πυρηνικά όπλα, αποτελεί ένα εγχείρημα δύσκολο και πολύ πιο επικίνδυνο ", δήλωσε ο κ. Μπόλτον.

Ωστόσο, ο Τραμπ έκτοτε πραγματοποίησε δύο άκαρπες, αν όχι αποτυχημένες, συνόδους κορυφής με τον Κιμ, δηλώνοντας ότι «ερωτεύτηκαν» και απέρριψε τις συμβουλές του Μπόλτον για εντατικοποίηση του καθεστώτος κυρώσεων στη Βόρειο Κορέα.

Ομοίως, ο Τραμπ, απογοητευμένος με τις προσπάθειες των ΗΠΑ υπό την καθοδήγηση του Μπόλτον να απομακρύνουν τον πρόεδρο της Βενεζουέλας Νικόλας Μαδούρο, έχει

αναφέρει μεταξύ σοβαρού και αστείου ότι ο σύμβουλός για την εθνική ασφάλεια επιδιώκει να οδηγήσει την χώρα σε πόλεμο.

Προς το παρόν, ο Τραμπ φαίνεται να είναι περισσότερο ενήμερος με την σκληρή γραμμή του Μπόλτον προς το Ιράν, παρά με την προσέγγισή του προς τη Βενεζουέλα και τη Βόρεια Κορέα.

Ενώ δεν είναι σαφές εάν το Ιράν θα μπορούσε να αποδειχθεί η εξαίρεση για τις αντιπολεμικές κλίσεις του προέδρου, θα μπορούσε να είναι, παραδόξως, η Σαουδική Αραβία αυτή που ακολουθεί μια πιο διαλλακτική στάση.

Παρά το γεγονός ότι είναι υποστηρικτής της αλλαγής καθεστώτος στην Τεχεράνη, ο πρίγκιπας Μοχάμεντ ακολουθώντας το συμφέρον της χώρας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα φαίνεται να επικεντρώνεται στην αποσταθεροποίηση του ιρανικού καθεστώτος παρά στην άμεση αντικατάστασή του με μια κυβέρνηση ικανή να επαναφέρει την ισλαμική δημοκρατία στο διεθνές προσκήνιο και να διεκδικήσει άμεσα τη θέση της στις παγκόσμιες αγορές πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Οι κυρώσεις στο Ιράν δίνουν στο βασίλειο το χρόνο να καθιερωθεί βραχυπρόθεσμα ως κύριος έμπορος φυσικού αερίου και μέσα σε έξι χρόνια ως βασικός εξαγωγέας φυσικού αερίου.

Το ενδεχόμενο να κυριαρχήσει το συμφέρον της Σαουδικής Αραβίας θα ταίριαζε απόλυτα με την αποστροφή του Τραμπ προς τον πόλεμο.

Ο ιρανός δημοσιογράφος Αχμάντ Χασέμι υποστηρίζει ότι η εφαρμογή μιας αντίστοιχης πολιτικής στο Ιράν με αυτής στη Βενεζουέλα ή η αποσταθεροποίηση του Ιράν μπορεί να αποδειχθεί η τεχνική συμβιβασμού του Τραμπ.

"Ο Ντόναλντ Τράμπ δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας πολεμοκάπηλος. Δεν επιθυμεί να αλλάξει το καθεστώς του Ιράκ και του Αφγανιστάν, διότι ένας άλλος δαπανηρός πόλεμος στη Μέση Ανατολή έρχεται σε αντίθεση με την πολιτική του "η Αμερική πάνω από όλους και όλα", δήλωσε ο Χασέμι.

Η αποτυχία της προσπάθειας του Μπόλτον να ανατρέψει τον Μαδούρο θα μπορούσε να αποδειχτεί κρίσιμη και ενδεχομένως, η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι.

Ο Δρ. Τζέιμς Μ. Ντόρσεϊ είναι ανώτερος συνεργάτης της Σχολής Διεθνών Σπουδών του Πανεπιστημίου NanYang , βοηθός ερευνητής στο Ινστιτούτο Μέσης Ανατολής του Εθνικού Πανεπιστημίου της Σιγκαπούρης και συν-διευθυντής του Ινστιτούτου Fan Culture του Πανεπιστημίου του Βύρτσμπουργκ.

Πρωτότυπο Κείμενο

Walking a tightrope: Pakistan struggles to juggle multiple balls

By James M. Dorsey

A podcast version of this story is available on Soundcloud, Itunes, Spotify, Stitcher, TuneIn, Spreaker, Pocket Casts and Tumblr

Pakistan risks falling off the tightrope it walks as it attempts to balance its relations with rivals Saudi Arabia and Iran.

Developments in recent days, including this weekend's Baloch nationalist attack on a luxury hotel in the strategic port city of Gwadar and a legal dispute over completion of a gas pipeline against the backdrop of Saudi-Iranian-Qatari competition for the Pakistani gas market, suggest that Pakistan is caught between a rock and a hard place.

The South Asian nation's seemingly unsustainable tightrope walk is likely to have consequences for the security of China's massive US\$45 billion investment in the China Pakistan Economic Corridor (CPEC), a crown jewel of Beijing's Belt and Road initiative; an approximately US\$10 billion planned Saudi investment in a refinery and a copper mine in the troubled Pakistani province of Balochistan; and Pakistani hopes of getting a grip on political violence in a bid to attract further badly needed foreign investment and avoid sanctioning for inadequate counterterrorism measures.

The assault on the highly secured hilltop Zaver Pearl Continental Hotel Gwadar, part of Pakistan's largest luxury hotel chain, in which four people, including three gunmen were killed, was the second incident since Pakistani prime minister Imran Khan and Iranian president Hassan Rouhani last month agreed to step up security cooperation along their 959-kilometre long border.

Many Baloch, members of an ethnic minority on both sides of the border, feel economically disadvantaged and marginalized with a minority harbouring nationalist aspirations. Security-led repressive policies by both Iran and Pakistan have fuelled militancy and offer ample opportunity for manipulation by regional powers.

In an emailed statement claiming responsibility for the hotel attack, Baloch Liberation Army (BL) spokesman Jihand Baloch said this weekend's attack targeted "Chinese and other investors who were staying at the PC hotel." The hotel was believed to have few guests because of Ramadan.

In an earlier statement issued last week after an attack on a coal mine in which five people were killed, Mr. Baloch asserted that "Balochistan is a war-torn region and we will not allow any investments until the independence of Balochistan."

BLA operatives have in the past seven months hit various Chinese targets beyond the boundaries of Balochistan, including a convoy transporting Chinese engineers in Karachi and the People's Republic's consulate in the city.

Baloch nationalist militancy is not the only problem confronting Pakistani security forces in the strategic southwest of the country. The Islamic State claimed responsibility for an attack last month on a market in the Baloch capital of Quetta frequented by Hazaras, a beleaguered Shiite minority, in which 19 people were killed and dozens injured.

Iran blamed allegedly Saudi and US-backed Balochistan-based Sunni Muslim militants for an assault in February on the Iranian side of the border that killed 27 Revolutionary Guards.

In an apparent bid to build confidence, Mr. Khan admitted during his visit to Tehran that militants operating from Pakistan had attacked targets in Iran but vowed to put an end to that.

Complicating Mr. Khan's efforts to walk a fine line between Saudi Arabia and Iran and safeguard crucial Chinese and future Saudi investment is the fact that the Trump administration's stepped up maximum pressure campaign against the Islamic republic is restricting the South Asian nation's ability to live up to prior commitments to Iran and fuelling Iranian concern that Saudi Arabia is able to influence Pakistani policy.

Jeddah-based Arab News quoted Mobin Saulat, the managing director of Pakistan's state-owned Inter State Gas Systems, as advising his Iranian counterparts that US sanctions were preventing it from completing the Pakistani leg of an agreed gas pipeline despite statements by Messrs. Khan and Rouhani that they were seeking to enhance connectivity between their two countries.

Iranian suspicion of Saudi covert activity in Balochistan as well as the kingdom's ability to influence Pakistani policy stems from multiple factors that Tehran sees as indicators.

These include massive Saudi financial assistance to help Pakistan avert a financial crisis, question marks among international oil executives of the economic rationale for the kingdom's plan to build a refinery in Gwadar, a plan published by a Riyadh think tank calling for the fostering of an insurgency among Iran's Baloch minority, reports by Pakistani militants of Saudi funding for anti-Shiite and anti-Iranian Sunni Muslim militants in Balochistan, and evidence of broader segments of the Pakistani population buying into Saudi-inspired ultraconservative interpretations of Islam as a result of the kingdom's decades-long support of religious and cultural institutions as well as media.

Iran's province of Sistan and Balochistan hosts the Indian-backed port of Chabahar, a mere 70 kilometres up the Arabian Sea coast from Gwadar. A shadowy militant Sunni Muslim group claimed responsibility for a rare suicide bombing in Chabahar in December.

Pakistan scholar Madiha Afzal noted in a just released Brookings report that "Saudi Arabia has succeeded in changing the character of Pakistan's religiosity in a bid to expand its influence in the Muslim world, and in its mission to counter Iran."

While US sanctions may have, at least for now, given the death knell to the Iran-Pakistan pipeline, Saudi influence appears to have failed in stopping Pakistan from entertaining a gas deal with Qatar, another of the kingdom's nemeses, despite an almost two-year old Saudi-United Arab Emirates-led diplomatic and economic boycott of the Gulf state.

Qatar recently lowered the price in a bid for a major Pakistani liquified natural gas (LNG) contract in an effort to outcompete Saudi Arabia, that last month sent a delegation to Islamabad to discuss the South Asian nation's gas needs.

The competition is about more than commercial advantage. While Qatar sees its gas exports as part of its soft power strategy, Saudi Arabia views the Pakistani contract as part of an effort to establish the kingdom as a major trader and marketeer as it strives to position itself as a significant gas exporter over the next decade.

Pakistan's ability to maintain its tightrope walk could be further endangered if it fails to convince the Financial Action Task Force (FATF), an international anti-money laundering and terrorism finance watch dog, that it is doing sufficient to meet the group's standards.

Pakistan was last year grey listed by the group and risks being blacklisted if it fails to convince FATF in talks later this month that it has substantially improved its controls. Blacklisting listing would significantly curtail its access to international finance at a time that it is seeking a bailout by the International Monetary Fund. (IMF).

Juggling multiple balls is proving to be an increasingly difficult act in which Pakistan may be the country out on a limb but many of its partners have a stake in ensuring that it maintains its tightrope walk.

Dr. James M. Dorsey is a senior fellow at Nanyang Technological University's S. Rajaratnam School of International Studies, an adjunct senior research fellow at the National University of Singapore's Middle East Institute and co-director of the University of Wuerzburg's Institute of Fan Culture.

Mounting tension with Iran sheds a light on dynamics of US geopolitics

By James M. Dorsey

A podcast version of this story is available on Soundcloud, Itunes, Spotify, Stitcher, TuneIn, Spreaker, Pocket Casts and Tumblr

Mounting tension between the Trump administration and Iran are likely to shed light on US dynamics shaping today's geopolitical environment.

Looming large is the figure of US national security advisor John Bolton, a proponent of a muscular US foreign policy in which the United States employs military force to impose its will and fortify its superpower status as the playground shifts from a unipolar to a multipolar world.

At first glance, President Donald J. Trump, viscerally opposed to the 2015 international agreement that curbed Iran's nuclear program, appears to be allowing Mr. Bolton to drive the administration's 'maximum pressure' campaign against Iran.

In the latest unprecedented move, it was Mr. Bolton rather than the Pentagon who announced the accelerated deployment of an aircraft carrier strike group to the Gulf in what the national security advisor framed as a warning to Iran.

In many respects, Messrs. Trump and Bolton share a common worldview that is aligned with the way men like Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu and the crown princes of Saudi Arabia and the United Arab Emirates, Mohammed bin Salman and Mohammed bin Zayed, define their countries' national interests.

In a book acclaimed by conservatives, Israeli philosopher Yoram Hazony provided the tacit theoretical underpinnings of what goes beyond the worldview of Mr. Trump, his associates and Middle Eastern leaders.

Arguing that nationalism is a defense against imperialism redefined as the tyranny of universal values and liberal international organizations like the United Nations, the North Atlantic Treaty Organization, and the International Criminal Court, Mr. Hazony provides the basis for what amounts to a tacit agreement on shared values by autocrats, authoritarians and illiberals that also include the presidents of Russia, China and Turkey, Vladimir Putin, Xi Jinping and Recep Tayyip Erdogan, and the prime ministers of India and Hungary, Narendra Modi and Victor Orban.

Mr. Hazony's theory, fuelled by mounting international criticism of Israeli policy towards the Palestinians, resonated because it harked back to right-wing anti-imperialism and rejection of universal values and standard-setting international institutions that restrict what can countries do, primarily within their own borders.

Embracing Mr. Hazony's theory, however, does not stop men like Messrs. Trump, Bolton, Xi, Bin Salman, Bin Zayed and Erdogan from imposing their will on others as part of what they see as a national interest.

In America's case, columnist Gideon Rahman argues that Messrs. Trump and Bolton are harking back to an era when the United States brutally pursued its interests without regard for others.

Theirs is an understanding that the United States is in the longer term unlikely to be able to compete against a China that eventually outstrips it economically and militarily.

“The Trumpian view is that the US has gone soft and risks ruin if it is too scrupulous when dealing with ruthless adversaries such as ISIS (the Islamic State) – or, even, with Russia and China,” Mr. Rahman said. He could just as well have included Iran as an example.

If there is a silver lining in all of this, it is that the jury is out in answering the question of who ultimately drives US policy towards Iran or for that matter Venezuela: Mr. Trump, who despite his bluster is perceived to want to avoid military entanglements, or Mr. Bolton to whom the military appears to be a magic wand.

The question is also whether the evolution of the North Korea crisis suggests that other crises like Iran could evolve similarly even if there are no indications as yet of that potentially being the case and despite the fact that Mr. Trump at one point declared his willingness to meet with Iranian president Hassan Rouhani.

Mr. Trump appeared to initially follow Mr. Bolton’s inclinations when he threatened North Korea to respond with “fire and fury” if it did not denuclearize and mocked North Korean leader Kim Jong-un as “Little Rocket Man.”

Just months before joining Mr. Trump’s administration, Mr. Bolton had argued in favour of military strikes against North Korea in a Wall Street Journal oped.

“Given the gaps in U.S. intelligence about North Korea, we should not wait until the very last minute. That would risk striking after the North has deliverable nuclear weapons, a much more dangerous situation,” Mr. Bolton said.

Yet, Mr. Trump has since held two inconclusive, if not failed summits with Mr. Kim, declared that “we fell in love,” and rejected Mr. Bolton’s advice to tighten the North Korean sanctions regime.

Similarly, Mr. Trump, frustrated that US efforts led by Mr. Bolton to oust Venezuelan president Nicolas Maduro, has privately half-joked that his national security advisor is seeking to drag him “into a war.”

For now, Mr. Trump appears to be more on board with Mr. Bolton’s hard line towards Iran than his approach towards Venezuela and North Korea.

While it is unclear whether Iran could prove to be the exception to the president’s anti-war inclinations, it could, in a twist of irony, be Saudi Arabia that proves to be a moderating influence.

Despite being a proponent of regime change in Tehran, Prince Mohammed’s interest in the short and medium term is likely to be destabilization of the Iranian regime rather than immediate replacement with a government capable of returning the Islamic republic to the international fold and quickly reclaiming its place in global oil and gas markets.

The sanctions on Iran give the kingdom the time to in the short-term establish itself as a major gas trader and within six years as a key gas exporter.

If that Saudi interest prevails, it would jell with Mr. Trump’s aversion towards war.

Iranian journalist Ahmad Hashemi argues that 'Venezuelization' or destabilization of Iran may prove to be Mr. Trump's compromise formula.

"Donald Trump is anything but a warmonger. He doesn't want Iraq and Afghanistan-style regime change because another costly war in the Middle East goes against his "America First" policy," Mr. Hashemi said.

The failure of Mr. Bolton's effort to overthrow Mr. Maduro could prove to be a watershed and, possibly, the straw that broke the camel's back.

Dr. James M. Dorsey is a senior fellow at Nanyang Technological University's S. Rajaratnam School of International Studies, an adjunct senior research fellow at the National University of Singapore's Middle East Institute and co-director of the University of Wuerzburg's Institute of Fan Culture.

Βιβλιογραφία

- Nord, C. (1991). *Text Analysis in Translation: Theory, Methodology and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*. (J. Groos, Trans.) Άμστερνταμ: Rodopi.
- Nord, C. (1997). *Translating as a Purposeful Activity: Functionalist Approaches Explained*. Manchester: St Jerome Publishing .